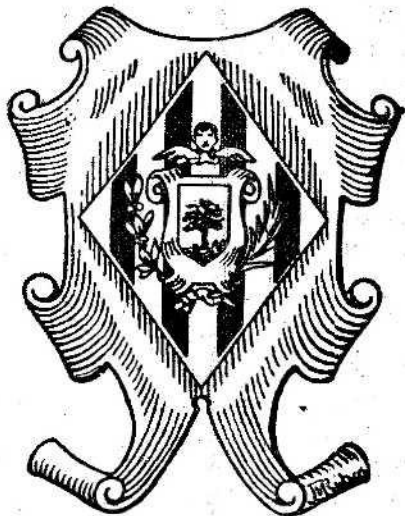

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 2.00 ptes; Fora, 2.25; Extranger, 3.00
Número corrent, 20 céntims

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITTITS: 15 CENTIMS LINEA

No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals

ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Amb motiu de l'homenatge que Barcelona es proposa retre al nostre excels compatriota Pau Casals, son molts els escrits que apareixen en diferents periòdics, alguns dels quals ens plau recollir en aquestes planes; com ho ferem la passada setmana amb un de *Mirador*, avui ho fem amb el que segueix publicat per *Diari de Tarragona*.

PAU CASALS

Es paradoxal que els últims que ens hem donat compte de l'obligació moral de retre homenatge a la genial figura de Pau Casals, hàgim estat els catalans. En efecte: fins ara, i en ocasió de l'audició número 300 de l'Orquestra que porta el nom de l'il·lustre violoncel·lista, la nostra gent no s'ha decidit a treure's de l'esquena aquesta abúlia que tant ens caracteritza, i hom s'ha mobilitzat per a pregar a l'Ajuntament de Barcelona que otorgui un homenatge que, pel fet d'haver esperat a demanar-lo fins a l'any 1934, la cara ens hauria de caure de vergonya a tots.

Us heu detingut mai, amics, a pensar totes les suggestions que representa per Catalunya el nom de Pau Casals?

Casals, segons manifestacions dels músics més eminents, no és tan sols el més gran dels violoncel·listes que hagin existit, sinó que pel criteri dels Kreisler, Paderewsky, Isaye, Kubelick, etc., és l'instrumentista màxim de l'actualitat. I cal saber amb l'amor que ha recollit arreu els llores tot sabent la part que en tocava a la terra catalana. Senzillament: Pau Casals és el català que ens ha fet quedar millor a l'estranger, el qui ha portat el nom de Catalunya en triomf per les cinc parts del món.

I heus ací una de les mostres més clares del seu catalanisme heroic: la seva orquestra. Perquè tan sols es pot emprar el mot de heroic per a definir la gesta de la seva fundació. El procés d'aquesta gesta és de les coses més revoltants que hem vist. Mestre Casals tingué la idea de crear una massa orquestral que fes honor a la terra nostra. Cosa excel·lent, veritat? Doncs se li giraren totes les esquenes i se li barraren totes les portes! Els primers anys de l'«Orquestra Pau Casals» són la cosa més dolorosa i amarga que pot passar un artista. El Mestre, però, segueix impertèrrit el deure que ell s'ha fet: hi esmerça salut, quantitats fabuloses, energies i entusiasmes sens fil. Els barcelonins, més impertèrrits que ell, li corresponen amb una indiferència

olímpica. No hi fa res! Els músics del Mestre no cedeixen i, posseïts de l'escalf ideològic que ell els ha marcat, tan sols els anima l'afany de perfecció que els faci dignes del seu fundador. Passen, per l'orquestra, en les sessions que donen primavera i tardor, els millors solistes mundials. El Mestre ha d'arribar a l'extrem de negar-se a tocar el cel·lo en públic a Barcelona: tan sols oferirà la meravella del seu art als qui s'afiliïn al patronat de la seva orquestra. Resultat? En els concerts de l'«Orquestra Pau Casals» no hi anava gairebé ningú. Som així a casa nostra!

Es exagerat, doncs, emprar el mot d'heroic en el catalanisme de l'eximí violoncel·lista?

Ha calgut una sèrie desesperant d'anys per treure'ns el convenciment que érem uns perfectes masells d'esperit. Fins ara el Mestre no ha vist realitzat el seu somni de veure la seva orquestra amb vida pròpia, regida per un patronat digne. I fins ara, també, els barcelonins no s'afanyen a què Pau Casals tingui l'homenatge que, amb tot i el gran que pugui ésser, serà pàl·lid pel que el Mestre ha fet i representa per Catalunya.

Repetim-ho: no hi ha hagut català de cap branca que assolís la popularitat mundial del Mestre. Festejat i condecorat per infinitat de governs, honorat per les grans capitals tot posant el seu nom a algunes de les seves principals avingudes, venerat per tots els aimants del diví art. I ell, restant temps de totes aquestes coses per a esmerçar-lo en coses profitosíssimes per a la nostra Catalunya!

I, incansable, quan l'orquestra ja va endavant, funda squest model d'institucions que s'anomena «Associació Obrera de Concerts», d'una importància social enorme, i el públic del qual—tot obrers i obreres!—és, musicalment, el més intel·ligent i devot d'Espanya.

Fa feix tot això, eh? Doncs nosaltres, que per un tres i no res oferim àpats i ofeguem d'encens a gent perfectament inútil, que només falta que de terres enllà ens facin una suggerència per a dedicar carrers a tort i a dret i a gent a la qual les coses de Catalunya no els ha fet fred ni calor, no trobem ni el moment ni la manera d'honorar els genis nostres.

I bé: ens és un goig de dir que els tarragonins hem estat precursors dels homenatges que hom prepara a Pau Casals. Recordeu, si us plau, que per iniciativa del mateix *Diari de Tarrago-*

na, la nostra Diputació creà una beca musical que, honorant el mestre, porta el seu nom.

Però no és prou! Pau Casals és de terres tarragonines; és un fervent de la nostra bella Tarragona. Cal que fem més per ell! Perquè no organitzem un homenatge digne d'ell i de nosaltres? Perquè no li dediquem el nom d'algun carrer o plaça, però de cara i ulls?

Oferim la primera idea a *Diari de Tarragona*, que tantes coses esplèndides ha portat a terme. I el nostre conseller en cap senyor Lloret, entre els innombrables encerts de la seva gestió, ¿no hi podria afegir el de fer realitat l'altre prec?

Pensem tots plegats que són els artistes els qui fan les pàtries grans i lluminoses, i que, honorant los, ens honorem. No vulguem deixar aquesta feina per a les generacions que vinguin, exposant nos a passar les actuals per insensibles i desagraïdes.

XAVIER GOLS

CIUTADÀ REI

Totes aquestes vides que tenen un sentit heroic en la història, ens han fet pensar algunes vegades en el valor humà posat a contribució en l'assoliment d'un goig, una força o una ambició. I és clar, no sempre hem cregut just el emprar uns mitjans per conquerir un fi, que indiscutiblement en la majoria dels cassos, un caràcter ha marcat una època de poïxança en una nació, meravellant a les multituds sugestionades, dels pobles que formen la gran família humana. Però el gest ja hi era i encara que l'assentiment no fos unànim degut a les diversitats de formes d'opinar en les generacions que cada una per si ho mira amb el prisme del seu mode de pensar, no per això deixava de fer justícia al reconèixer un temperament sobrehumà que s'apartava de la generalitat comuna dels homes.

La història ens vesteix de ropatges adornats dels colors dels set colors dels núvols, a uns homes que foren, que entusiasmaron i feren omplir planes enteres al contar els gestes plasmàtics d'un desvetllament o una direcció dinàstica en les diverses nacions. Però pasaren a la història i el futur se'ns apareix un xic empolvat a l'arxiu dels records i no volem que la polsina lleu, en l'hora actual, ens pessigolleji el coll. Deixem per ara tot el passat i

meditem aladament, sense trascendentalismes, el fet desgraciat d'un home que també a mesura que passi el temps adquirirà un relleu majoritari i serà una figura sobressortint en la galeria d'homes il·lustres de la Humanitat.

No cal pecar de perspicax per a endevinar que ens referim a Albert I, rei dels belgues. Aquesta persona simpàtica ens havia guanyat tota la nostra admiració, per la seva bondat, el seu talent i la seva voluntat. D'una senzillesa il·limitada, d'un caràcter comprensiu i democràtic posat a prova en casi be tots els seus actes, el feien acreedor dels respectes i consideracions per part de tothom que no podia per menys que reconèixer en ell una gran humilitat i major amor al poble seu, mostrats a prova en diversos cassos. I en culmina la seva aureola i prestigi en els fets de la gran guerra que desvetllaren un grau tan gran de reconeixement i d'admiració, que resultaria velat tot l'incen- cer que hi poguessim volcar.

A mesura que s'escolí el temps és quan l'ocasió farà veure el perfilament acentuat del home savi que sempre sigué modest i que mal donà entrada en el seu interior a l'orgull, aquest pecat capital, que inadvertidament mina les persones i coses que les més de les vegades es tenen per incommovibles; però que, al escoltar-lo, han estat casi be sempre de les desfetes i estralls que han desfet a persones i nacions.

El ciutadà rei, o potser el primer rei ciutadà, mai se li ennuvolà el pensament en somnis d'orgull i follia. Per això visqué bé i progresà el seu poble. I avui que a n'aquest poble l'embarga el dolor, emocionat per la desgràcia del seu benvolgut rei, és quan comprenem la pena que l'acora i quan sentim en tota l'ànima que, aquest rei que el destí ha sigut tant brutal amb ell, no ha tingut el goig de veure en els seus darrers instants a tot el poble que tant estimà, voltant-lo en el seu lliit, com aquells altres reis de les llegendes que'ns contaven quan erem infants.

ICAR

Barcelona, 21 de Febrer de 1934.

EL BAIX PENEDÈS admet, en principi, la col·laboració espontània de tots aquells que vulguin honorar-lo amb lletres escrites, que son cordialment acollits, repassats ortogràficament i publicats, sempre que algun curte, tinguin interès periodístic i encaixin dintre les normes generals del periòdic. No es tornen els originals, publicats o no.

Contra la Guerra:

La guerra es propagada en nom del dret, l'honor, civilització, pàtria i altres moixiganges; quan és precisament tot ben al contrari, salvatjisme, embrutiment, degeneració; i els seus resultats són: fam, misèria, desolació, alcoholisme i postitució.

Una guerra, sense ésser cap secret per a ningú, condueix a totes les degeneracions i a tots els vicis, mai hi han hagut al món tants lladres, borratxos, i assassins com ara, després de la guerra dels cinc anys, la guerra més burgesa i capitalista que s'ha conegut, denominada guerra Europea; la guerra on han mort més homes rabiant i sense saber per què.

Uns han perdut un braç, altres una cama, altres ho han perdut tot, fins la memòria.

I no es digui que l'anar contra la guerra sigui ésser mal repúblicà, ésser extremista i anar contra el règim.

¿Per què i de què serveix doncs, el desarmament?

¿Per què, i de què serveixen, doncs, les conferències que's celebren per a la conservació de la pau?

I la Societat de Nacions ¿què pinta?

Tan complicada està la situació mundial, que des de l'any 1889, que és celebrà una de les primeres conferències internacionals a París, fins ara, ni tant sols s'ha resolt res, sino que tot està igual o pitjor?

Per a fomentar la guerra, la ciència sempre està preparada i arreu es troben mils i milions de pessetes; pel benestar humà, per a donar i obrir treballs, símbol de Pau i Progrés, no tant sols no se'n troben, sino que diuen que no n'hi ha.

Avui, tal i com està el món i davant

les grans tragèdies que's presenten, hem de tenir en compte que la ciència química hi jugaria el principal paper.

La guerra no pot portar res més que desastres, calamitats, fam, misèria desolació i la mort.

¡Quants anys fa que vé parlant-se del desarmament i cada dia es construeixen més canons, ametralladores, bombes, granades, obusos, gasos asfixiants, avions, submarins!... Totes les Nacions estan armant-se fins les dents, per a un moment donat destruir-ho tot, encendre-ho tot i després veure per tot arreu cases destrossades i repugnants, homes sense braços, sense cames, amb croces, com a desferres humanes demanant almoïna i mostrant davant del món el que és la guerra i el que són les seves conseqüències.

¿Que la guerra vindrà? no ho dubteu; i vindrà dient nos que es fa per a civilització, o per a civilitzar l'Àsia o l'Àfrica o una altra part cualsevol, i no diran—per cert—que la fan per a robar, assassinar i violar en nom de la civilització.

La incapacitat dels homes encarregats de portar les brides del món fa que esclatin aquestes amenaces a mes o menys llarg temps.

Totes les nacions, capitals, províncies, pobles i poblets, estan plens de riqueses naturals, minerals, i vegetals que s'han arrencat de les entranyes de la terra; difícilment caminarem un metre de terreny que no tingui el seu propietari. Tot te amo. Tot està repartit; veus ací les causes més poderoses per encendre una nova guerra.

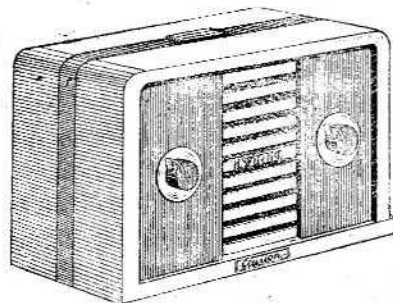
J. LL.

Vilafranca, febrer 1934.

Clarion Radio

Totes les Emissores d'Europa i Amèrica son captades i registrades amb el 98 % de puresa de tò pels seus

Aparells Clarion 1934

Demani una demostració al seu Representant

Josep Serra Mañé

Dr. Robert, 42

VENDRELL

MATERIALS de totes classes

Els nostres materials, a mes d'ésser inmillorables, podem garantir-los, ja que sempre son de les mateixes classes i d'iguals fàbriques.

PROVEU-LOS I VOS CONVENÇEREU

Ciments "Griffi" i "Montcadí"

ROCALLA

TOTA CLASSE D'ARTICLES PER A LA CONSTRUCCIÓ
Tot quant li convingui, li podem servir sens necessitat d'acudir a fora

Llorenç Bové~Plaça del Teatre, 8-VENDRELL

LITERARIES

ESCLATS

Si algú cop la dona et diu
que't vol tirar pel balcó,
procura mudar de pis
i com més baixet, millor.

A l'home que és jugador
no li cal a la bossa lligador.

¡Qué és trista la vida
si de tú estic lluny!...

¡Qué n'és d'amarganta
si estic junt amb tú!

La dona de soltera
és una esclava;
que llibertat recobra
quan es casada.

I en canvi l'home,
de lliure que abans era,
el jou es posa.

No tinc recòrd
durant ma vida,
de que hagi dit
mai cap mentida.

Hi ha qui diu que coneix
els coixos asseguts;
en canvi, jo conec
els tontos de un quart lluny.

Les il·lusions
són sempre grates;
quan les perdem
són molt amargues.

¿Cóm mai pensar podrém
tots els homes per igual,
si tenim diferents
els cinc dits de les mans?

No crèc en res
i sóc escèptic,
perquè no sé
bén bé a qui cregui.

VALENTI CARNÉ

ELS LLIBRES

La Industria Eléctrica en España

Sota aquest títol acaba d'apareixer una voluminosa obra, en la qual es recopilen totes les dades i estadístiques respecte a la indústria de producció i distribució d'energia elèctrica i a la fabricació de material elèctric, s'estudia la seva història, s'analitza l'evolució, es desenrotllen tots els seus problemes i es comenten els aspectes econòmic i legal de les mateixes.

Altrament, en aquesta notable obra es fan una sèrie de consideracions a l'entorn del que en la indústria elèctrica s'ha fet a l'Estranger, amb escaients consideracions referent a Espanya, les possibilitats d'absorció d'energia de la qual s'analitzen també àmpliament.

L'obra és deguda als senyors Sintes i Olivés, professor de la Universitat Industrial de Barcelona, i Vidal Burdils,

¿Ha sentit parlar del
NOU MODEL

8 H. P. 1934?

Visiti'ns

i podrà comprovar les seves característiques
no igualades

Agència Oficial Ford

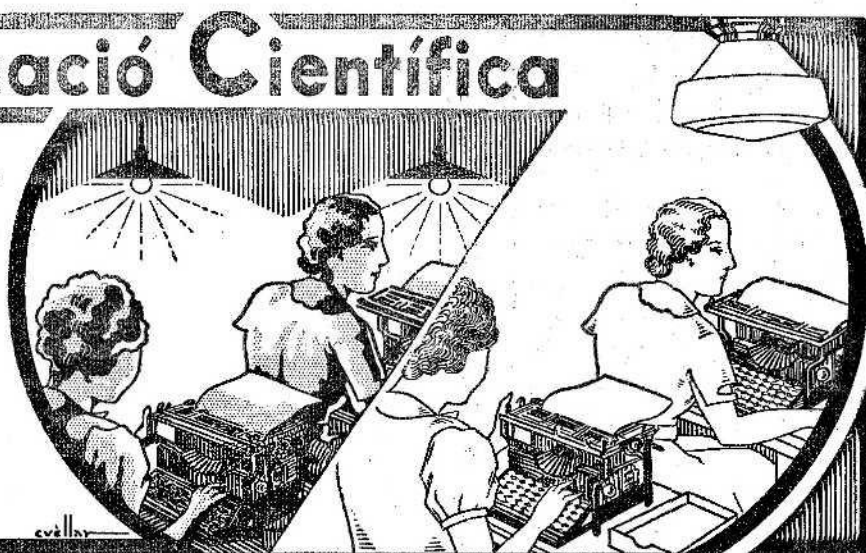
DOCTOR ROBERT, 42

VENDRELL

La il·luminació Científica

esvaeix la zona de penombra que sempre produïen les bombetes al nu.

No fatiga la vista dels empleats i comporta, per tant, més rendiment en el seu treball.

RIEGOS Y FUERZA DEL EBRO, S. A.

en lloc de il·lustrar als seus abonats en el millor aprofitament de la llum, ha establert una

Secció d'il·luminació

carrer Girona, 1; Telèfon 16545; Barcelona, la qual tindrà cura de prestar servei gratuït d'informació a tots els abonats que ho sol·licitin.

advocat i publicista, als qui presenta, en un bell pròleg, el senyor A. Viñas, il·lustre tècnic en el ram elèctric.

Ha tingut cura de l'edició, la «Montaner y Simón, S. A.», qui en imprimir el primer llibre sobre la indústria més important d'Espanya, ha retut a aquesta, juntament als autors, un assenyalat servei.

Per a donar una idea de la importància d'aquesta magnífica obra, consignarem que té prop de mil pàgines i que els gravats que s'hi intercalen passen de trescents.

ESPECTACLES

Si el cronista sigués aficionat a les recerques del perquè de les coses que succeeixen en la vida que'ns envolta, la present seria una bona ocasió per a lliurar-se a aquest exercici mental. Perquè resultaria curiós l'escatir quins són els motius que inclinen als productors de pel·lícules, de presentar cassos tan allunyats de la realitat, tan de difícil digerir per la mentalitat mitjana dels públics del cinema, que s'esmunyen de la comprensió natural per a entrar resoltament en el terreny de l'esgotament productor. Ens planyiem des d'aquí, no fa molt temps, de que el cinema encarnés les seves activitats envers els més baixos fons de la societat per a extreure'n les més repugnants escenes, i els personatges més abjectes que en ells s'hi mouen. Ens semblava, i ens sembla encara, que l'haver de recórrer a un gènere tan abassegador de la sensibilitat del espectador, era, no més, l'afany de servir truculències, comptant per endavant amb l'estragament del gust del públic; ço que no deixa d'ésser una ofensa per a aquest. Però, en fi; aqueixa vida de «lladres i serenos» és un mal social que està estès arreu on el viure és una cosa complicada; i el malestar és general. Però hi ha, encara altre gènere que, per la seva significació particularista, cau de plè en un altre reduït esquifit de la producció cinematogràfica. Tal ho és el plasmar en un ambient de una raça determinada, els usos i costums

de la qual, no s'avenen gens ni mica amb la manera d'ésser del públic que'ls contempla. L'encartonament, la calma, la fredor amb que's resolen els conflictes planejats, i el viure plè d'arcaïsmes i de supersticions religioses, malgrat aquestes no'ls privin d'obrar atenent no més a les particulars conveniències, (car de *Pulpo* deu haver-n'hi més que un foc no'n cremaria) fan que l'oient es trobi descentrat i desorientat al contemplar una d'aqueixes pel·lícules. Tal ho és, també el presentar extravagàncies de transformacions en el físic i en la psíquic, que únicament en el cinema poden presentar-se com a factibles, comptant, és clar, amb la bonhomia, per no dir aquí, amb la credulitat del públic. I és sens dubte un malfet el que en nom d'un avenir, pròxim o llunyà, de la ciència, es presentin instantànies transformacions d'hommes perfectes en monstres de les cavernes que fins espanten la gent menuda; i que amb la mateixa facilitat, i potser amb la mateixa pócima, torni, a voluntat, a ésser un *dandy*, i tornem-hi que ara va bé, i se li posi planxada altra cop la camisa i el llac de la corbata fet a perfecció... Els trucs de les comèdies de màgia ja havien caigut en desús abans d'apareixer la cinematografia; no caldria sino que ara, aquesta, ressuscités les menxanxes d'aquell teatre.

Per aquest viatge no's necessiten aforges.

REFRAN

ESPORTIVES

D'UNA EXCURSIÓ

Amb data 14 del mes en curs, els que integrem la secció de Teatre de la Congregació Mariana, efectuarem una excursió vers als Monastirs de Santes Creus i Poblet.

Devien ésser les 7 del matí, quan, en còmode òmnibus, emprendre la marxa en direcció al primer dels monastirs citats. El dia s'aixecava seré, fent esperar una jornada esplèndida. Els quilòmetres que ens en separaren foren ràpidament transcorreguts, contemplant el paisatge en aquesta època un bon xic rieller demostrant que Mare Natura es prepara per a rebre a la Primavera aquesta fada que té el poder d'omplir la vida d'una saba novella i de foragitar les restes de l'ivernada.

Arribats a Santes Creus, procedirem primerament a visitar l'església poguent admirar la sobrietat de les seves línies, barreja de misticisme i majestat, cridant-nos per damunt de tot, l'atenció les tombes d'estil gòtic, on descansen les restes de Pere III i Jaume II.

Seguidament entrarem al recinte del Monestir on ens delectarem seguint cada una de les dependències del mateix, restant meravellats davant la graciositat d'aquelles columnes gòtiques que sostenen arcades i capitells dibuixadíssims, veritables obres mestres. Ens foren mostrades les cambres reials anexas al Monestir, l'Arxiu i Biblioteca en curs de reconstrucció i tot ço necessari per a fer-nos cabal i formar-nos idea de la riquesa artística d'aquest lloc.

Havent-nos desdijunat i després de deixar endarrera els quilòmetres que ens mancaven per a arribar-hi, posarem els peus a Poblet, on les muntanyes estaven en bona part cobertes de neu, ço que feia que fresquejés un xic, entrarem al Monestir fundat per Ramon Berenguer IV, Comte de Barcelona, i ens mostraren dependències claustrals, cambres i claustrals de les que admirarem la elegància i aridesa; però quan majorment varem restar meravellats, fou en posar l'esguart a l'al-

Rafel Escofet Mañé

Metge

ESPECIALISTA EN PARTS
Malalties de la dona i de la infància

Diatèrmia

Raigs ultra-violeta

Electroteràpia

Massatge vibratori

Raigs Infra-Roigs, etc.

Visita de 11 a.1, de 3 a 4 i de 7 a 8

Diumenges i dies festius, de 9 a 1

(El dijous a la tarda no hi ha visita)

VENDRELL

Telèfon, 49

MOSAICS HIDRAULICS URALITA MATERIALS DE CONSTRUCCIO

J. JULIVERT

Aquesta casa ha traslladat el seu Magatzem i Despatx al Passeig del 4 de Març, núm. 15. - VENDRELL

Vendrellenc!

Sigueu on sigueu pots adquirir productes de la terra

Vins corrents de taula
i generosos

ANISSATS I LICORS

DE TOTES MENES

FABRICATS PER DESTIL·LACIO

Importants descomptes a majoristes

Si adquiriu els productes directament de
Fàbrica, tindreu la garantia de llur puresa
i preus més econòmics

Dirigiu-vos a la Fàbrica de Licors i Magatzem de VÍ de
J. Carbó Julià - C. Sta. Anna, 89 i 91

Apartat de Correus núm. 3

on se us donaran preus franc vostre domicili

tar major de la església el qual malgrat els desperfectes i destrucció de què fou objecte per part d'uns barbres moderns, és quelcom representatiu que colpeix per sa riquesa, grandiositat i alta valor artística.

Després de dinar en un bell indret de Poblet, tornarem a reprendre la marxa vers a nostra vila on arribarem prop les vuit, altament satisfets de l'excursió portada a cap.

Un dels components

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 25 de Febrer de 1894

—Per el ministeri de Governació, fou revocada la providència de la Comissió provincial de Tarragona que incapacitava als regidors electes d'aquesta vila senyors Baldomer Miquel, Domingo Mata i Pau Queraltó.

—Fou nomenat Delegat Fiscal del Jutjat de primera instància d'aquest partit, l'advocat senyor Maties Guarro.

—Amb veritable èxit fou estrenada al Teatre Novetats de Barcelona la producció del nostre compatriota don Angel Guimerà «Jesús de Nazareth», logrant el seu autor un senyalat triomf. Aquesta obra fou presentada amb esplèndides decoracions i anava il·lustrada amb fragments musicals escrits per el mestre Enric Morera.

—En conclusió d'un novenari dedicat al Sagrat Cor de Jesús, sermonarà el M. I. S. Dr. Josep Picó.

—La companyia que actuava al Teatre Casino Circo, anunciava les següents obres: tarda, «La casa de baños» i «Nina»; nit, «Oros, copas, espadas y bastos» i «Calderon».

INFORMATIVES

NOVES

Cooperativa Eléctrica Vendrellenca

Es convoca a tots els socis cooperatius inscrits a la reunió general extraordinària, que tindrà lloc el pròxim dijous, dia primer de Març, a les deu de la nit al Centre Industrial, per a donar-los hi compte de la situació en que's troba la societat i determinar el camí que s'ha de seguir en definitiu, recomenat-los a tots l'assistència, a fi de que's donguin per assabentats de la resolució que's prengui.

El Consell Directiu

La bonança disfrutada durant els primers dies d'aquesta setmana ha sigut reemplaçada per dies brumosos i amb sol esmortuït que han fet revivre temperatures fredes, produint-se a les matineses fortes gelades.

CLINICA DENTAL

Amadeu Martorell

ODONTÓLEG

Visita tots els dies

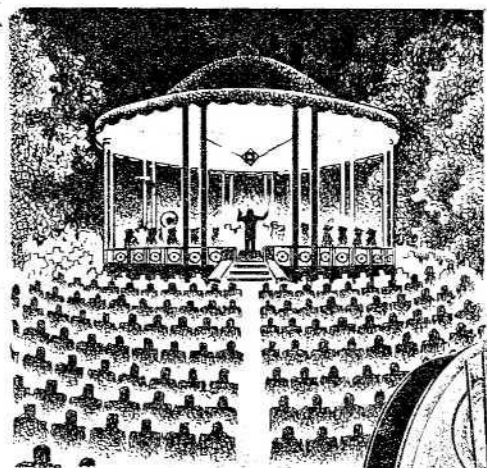
Al Vendrell, de 9 a 1
Doctor Robert, 14
A Barcelona, a la tarda
de 3 i mitja a 8. Tor-
rent de l'Olla, 94 prl.
2.ª Davant parad. tran.

Continua la depreciació del preu del ví, sense cap clariana que permeti esperar un millorament; ben al contrari, el nou tractat amb França allunya possibilitats d'exportació i dintre el comerç interior no son pas optimistes les probabilitats de reacció de preus.

Afegiu a això el que avui ningú es preocupa del compliment de guies ni els mateixos vinyaters de declaracions de collites, ni de cap gestió fiscalitzadora, ni de caracter proteccionista del ví, i tindreu explicada la desesperanta situació actual de la producció vinatera.

Ous per a incovar i planter de garrofer

JAUME NIN - Masia Camallarg

LA BANDA MUNICIPAL DE MADRID

Viene esta noche a casa

Teniendo un receptor Philips, podréis captar con todo detalle y pureza los vibrantes acordes de esta famosa banda y hasta el rumor y clamores de la gente que aplaude.

Vea los nuevos modelos Philips a "Superinductancia" equipados con las modernas válvulas binodo,

control automático de volumen, dispositivos antiparasitarios, compensación automática del «fading», filtro de tonalidad, etc. Pida una demostración, sin compromiso, de los receptores

PHILIPS

A «SUPERINDUCTANCIA»

VENDAS A PLAÇOS

Demani una demostració per uns dies al seu domicili

Al representant oficial

JOAN VIDAL SOCÍAS
ELECTRICISTA

Salmerón, 15

VENDRELL

La Comissió organitzadora de festa de Santa Cecília, organitzada per la Unió Musical d'aquesta vila el passat mes de Novembre, ens fa a mans una nota de la liquidació de la recaptació feta en aquella festa, en la qual es recaptaren 498 50 pessetes que, deduides 346 75 pessetes import dels gastos ocasionats, donà un producte líquid de 151'90 pessetes, les quals han sigut destinades, d'acord amb la junta del Sant Hospital, a la compra del següent:

Un armari rober, esmaltat blanc 81'— Pts.
Una taula marbre amb peu de ferro 33'— »
Dues mantes de llana 37' 90 »

Total 151'90 Pts.

Hem rebut una lletra signada per els llegendaris Damaso Bergada, de la 1.ª Companyia, Dipòsit i Segundo Mercader, de la 18 Companyia, 5.ª Bandera, acantonats a Riffien—Ceuta, en la que ens demanen fem públic des de aquestes planes que desitgen creuar correspondència amb senyorettes i amb fins matrimonials.

Queda atesa la petició i assabentades aquelles llegendes a qui pugui interessar la demanda.

JANÉ-ADVOCAT

Qüestions comercials

Café d'Espanya - Diumenges

—LA HISPANO PONTERRINA, te organitzada una excursió a València amb motiu de les festes de les falles.

La excursió, que es farà amb els millors autòmibus de la Empresa, sortirà d'aquesta vila el dia 18 de març a les 6'30 del matí, retornant de València el dia 20, a les 4 de la tarda.

Faciliten notícies i detalls respecte aquesta excursió en els punts de parada de dita Empresa.

A la tarda del dissabte passat un tren de carga de la línia de Vilanova i prop del pont de les Madrigueres va arrollar a un jove nomenat Antoni Valldosera Rosell, veí de Calafell, deixant lo destrogat. Hom diu que'l dissortat jove no tenia les facultats normals i que segurament es tractà d'un suïcidi.

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

Diumenge passat a mig matí ocorregué un sensible accident d'auto a la carretera de Vilafranca i quasi davant el lloc conegut per Pedrera del senyor Magí, entre aquesta vila i Bellveí. Del que hom pogué sentir explicar se'n despen que venien de Barcelona en direcció a Valls, uns autos que anaven a fer una forada, el primer dels quals sofrí una reventada a una de les rodes del darrera, cosa que ocasionà al xofer la pèrdua de la direcció del cotxe i degut a la velocitat que aquest portava es llençà a la cuneta, saltà el marge, topà amb una corpulenta olivera que quedà coronada, i per efecte de retrocés tornà a la carretera quedant en direcció inversa de la que marxava.

El cotxe anava ocupat per el Dr. Jaume Peyri, metge i Catedràtic de Medicina de la Universitat de Barcelona, la seva esposa i altres familiars, a més del xofer, tots els qual resultaren amb ferides de més o menys consideració, de les que foren assistits al Hospital d'aquesta vila per els metges Escofet i Garcia, retornant a Barcelona amb una camioneta-ambulància que vingué a cercar-los.

Desitgem als contusionats surtin en bé de llurs ferides.

«Centre Vendrellenc».—Avui, nit, i demà, tarda i nit: Estrena de la producció sonora, parlada en espanyol, «El Signo de la Cruz», l'espectacle que assombra al món; estrena del film sonor «Juego de pillos»; projecció de la revista sonora «Noticiero Fox», completant el programa la cinta de dibuixos sonors «El violinista gitano».

Dilluns, tarda: Colossal Sessió Vermut. Detalls per programes.

«Tivoli Vendrellenc».—Emocionant programa per demà diumenge, tarda i nit: el més autèntic document de la vida penal «20 000 años en Sing-Sing», parlada en espanyol; la interessant producció «Noche de Fantasmas»; «Revista Eclair Journal» i la còmica en dues parts «La muchacha del lio».

Dilluns, Sessió Vermut: «El Desierto de la Muerte» per Tom Mix; el graciós film «Forasteros en Hollywood»; la cinta cultural «Un día de Octubre en Bacharach» i «Dibujos sonors».

SECCIO RELIGIOSA

Diumenge dia 25.—A les 5 de la tarda, Rosari, Novena, Via-Crucis solemne i sermó pel Il·lre. Sr. Arxiprest.

Dilluns.—Al vespre rosari, novena i via-crucis, seguint així els demés dies.

Dijous. A dos quarts de 7 es portarà Nostromo als malalts impedites.

Divendres.—Primer divendres del mes: a dos quarts de set, exposició de N. A. Hora Santa.

Dissabte.—Comença a dos quarts de vuit la novena a Jesús Natzaré, a les vuit, Comunió de la Cort de Maria; al vespre, Novena a Jesús Natzaré.

Robor de Santa Anna: Durant l'any passat ha ingressat de socis protectors i donatius particulars 607'55 pessetes i ha repartit robes confeccionades per valor de 457 60 pessetes.

Butlles: Es despatxen a la Rectoria, Sacristia i Col·legi GG. Carmelites.

Juventut Catòlica Femenina: Tindrà la reunió mensual avui a dos quarts de dotze al Patronat de Santa Anna. La senyoreta Rosalia Miravent parlarà del «Desenrolló de la pietat i moralitat en els grups de la J. C. F.»

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

Matrimonis: Benet Rosell Pascual amb Maria Recasens Rius.

Defuncions: Antoni Valldosera Rosell, 20 anys, solter; Antoni Magriñà Trillas, 74 anys, Barceloneta Alta, 30; Josefa Nin Mné, 67 anys, Santa Anna, 31.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

APRESENT

L'admetrà la Casa Mumbú d'aquesta vila, sempre que'l sol·licitant tingui 14 anys complerts

Es venen 2 jorns de garrofers a la partida Molí Alt; per informes d'origen a la impremta d'aquest setmanal.

Espais local per a llogar al punt més cèntric del carrer Dr. Robert.—Raó: Passeig del 4 de Març, núm. 15.

Es ven una pessa de terra a un quart d'hora de la vila, carretera de Tarragona fins als Codols, de set jornals i mig, plantada de vinya, ametllers i oliveres. Per informes dirigir-se a l'administració d'aquest setmanari.

Es ven auto Renault

de cinc places, conducció interior i en perfecte estat de conservació. Dirigir-se a la Casa Mumbú de aquesta vila.

Merceria a Tarragona

ES VEN O TRASPASSA. Punt cèntric molt acreditat.—Raó en aquesta Administració número 500.

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venda, peritatge i recana de finques

AIXECAMENT DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL

Bigues de Ferro
Bàscules i Cuines econòmiques a comissió
Entrego les comandes a les 24 hores
CAIXES DE CAUDALS
Serralleria de Pau Socías (Taus)